

Остагъци отъ древенъ храмъ — камъни съ спирални украшения.

Англичаните близу три вѣка сѫ господари на този островъ и не сѫ пожалили нито срѣдства, нито трудъ, да го превърнатъ въ най-голѣма тѣхна срѣдиземноморска крепость. Милиони лири стерлинги сѫ хвърлени тукъ, милиони килограми циментъ и желѣзо сѫ заровени въ тази камениста земя, но не за нейното благополучие, а за издигане на фортове, бункери и отбранителни линии. Накѫдете и да се обрнете въ острова, освенъ тамъ, гдето се издигатъ недостжпни скали, виждате укрепления, изъ които мрачно се подаватъ дулата на ордия и картечници. Крепостите сѫ на нѣколко етажа вънре въ земята, снабдени сѫ съ електричество, иматъ кухни, трапезарии, спални, занимални и други удобства.

Гледанъ отдалечъ, Малта прилича на огромна сива крепость, съ єдва видима зеленина, всрѣдъ море отъ брилянтна синевина. Северо-западната му част е оградена съ яка отбранителна линия — Виктория —, която по нищо не отстѣпва на френската линия Мажино. Особено много укрепления сѫ струпани край заливите Валета и Сцироко.